

Porota.

Mariborska porota.

Dve in pol leti težke ječe radi goljufije. Anton Trpin iz Polane je dvignil dne 7. junija t. l. pri mariborski Mestni hranilnici 10.000 Din na ta način, da se je izdajal pod imenom svojega strica Jakoba Trpina. Dne 30. junija t. l. je izposloval skupno z Ivanom Mejavškom in z neko žensko pri Posojilnici v Mariboru posojilo na 40.000 Din. Pri tem posojilo je nastopal Trpin kot priča pod imenom posestnika Josipa Pristanik. Za sodelovanje pri tej zadnji goljufiji je prejel Trpin od Mejavška 7000 Din nagrade. Za dokazane goljufije je prejel Anton Trpin zgorajno kazen.

Oprostitev radi obdolžitve uboja. V nedeljo, dne 8. julija t. l., je bila polna mariborska grajska klet raznih pivcev ter gostov. Po precej zavžitem alkoholu so se veseljaki zasukali tudi na ples. V enem oddelku grajske kleti je bil tudi oče številne družine Karol Kebrič, ki je ob prostih dnevih drugim v zabavo igral harmoniko. Med plesalci je prišlo do prepira in dejanskega spopada. Kebrič je nehal z igranjem in začel miriti pretepače. Med onimi, ki so bili zapleteni v ruvanje, je bil tudi pekovski pomočnik Rudolf Štelcer. Po obtožnici ni bil zadovoljen s pomirjevalnim nastopom Kebriča, ampak je po izpovedi glavne priče Alojzije Kebričeve, pokojnikove hčerke, obtožen Rudolf Štelcer zgrabil Kebriča z levo roko za vrat, ga sunil k točilni mizi, istočasno pa z desno roko zabodel z nožem ubogega Kebriča kar naravnost v srce. Kebrič se je malo opotekel, nato pa se je zgrudil na tla. Obdolženec je nato izginil iz kleti, vpljoč v razburjenosti: »Sedaj pa bežim!« Za razravo proti Štelcerju je vladalo med Mariborčani zelo veliko zanimanje. Razpravna dvorana je bila popolnoma polna. Med poslušalci je bilo mnogo sorodnikov pokojne-

ga Kebriča, med njimi pokojnikova vdova, ki je med razpravo večkrat glasno zahtela. Štelcer, rojen Dunajčan, se je pri obravnavi posluževal nemškega jezika in je odločno tajil, da bi bil zaklal družinskega očeta Kebriča. Na podlagi glasovanja porotnikov je bil Kebrič tudi oproščen.

Goljufija pred poroto. Radi goljufije so se zagovarjali: posestniški sin Anton Vedlin iz Ptujске gore, Karol Vedlin iz Ptujске gore, Franc Vedlin od istotam in zasebni nameščeneec Valentin Bezjak iz Kuzovca. Imenovani so od marca do oktobra 1927 prodajali po mariborski oblasti obveznice drž. loterijske rente na obroke. Pri tem so imeli v smislu dogovora sprejemati na račun kupnine samo prvi obrok, ki so si ga kot nagrado za svoje delo lahko pridržali za sebe. Ostala kupnina za prodane srečke pa bi se morala odplačevati v 18 enakih obrokih neposredno pri zavodu. V tem oziru so imeli vsi štirje točna navodila, kako naj pri prodaji srečk postopajo. Vsaki stranki bi morali namreč pri prodaji srečk izročiti prospekt z odrezkom; odrezek (to je naročilni list) pa s podpisom stranke bi morala dobiti banka, ki bi potem položnice za odplačevanje obrokov lahko poslala posameznim strankam. Obdolženi so strankam sicer izročali prospekte, toda brez vsakega pojasnila, tako da so ljudje smatrali prospekt že za srečko, oziroma potrdilo za denarne zneske, ki so jih obdolžencem izročili. Pri tem pa so izvažljali od posameznih strank čim večje svote denarja, prepričujoč jih, da jim lahko izplačajo takoj kupnino za srečke v celoti, da se vplačani zneski za srečke lahko dvignejo pri banki, da bodo denar naložili v banko po 12—12½% obresti in da bodo na račun obresti dobili brezplačne srečke itd. Razen tega pa so še kupovali srebrni in zlati denar, toda le proti obljubi, da bodo odgovarjajoče zneske poslali po pošti. Seveda so ljudje na to zastoj čakali. Na tak način je golju-

fom nasedlo vse polno strank. Anton Vedlin je bil obsojen na 3 leta, Karol edlin na 14 mesecev in Anton Bezjak na 3 mesece ječe.

S te mje bilo jesensko zasedanje v Mariboru zaključeno.

Celjska porota.

Goljufija. Viktor Petrovič, 27letni ključavničarski pomočnik iz Gradišča pri Ptujju in 21letna Adela Mostar iz Dvora pri Novem mestu sta obdolžena, da sta izvabila iz ljudi na kmetih z goljufivimi srečkami večje svote denarja. V Sloveniji sta oškodovala 21 oseb za 14.683 Din, v Avstriji 40 oseb za 15.000 Din. Petroviča so obsodili na pet let težke ječe in na prisilno delavnico, Adela Mostar je bila oproščena.

Šest let so mu prisodili, ker je kradel iz navade. Florijan Fluks iz Dobja pri Planini je že bil večkrat pred kaznovan in se je udal zadnji čas izmikanju kot življenskemu poklicu. Dne 22. aprila t. l. je odsedel eno leto ječe radi tega, ker je kradel in kmalu po prestani kazni je zabredel zopet v nepoštenost, tatvine, vlome. Obtožnica dolži Fluksa predvsem treh tatvin: Dne 25. maja 1928 je vlomil v stanovanje Mihaela Lončarja v Ravnem (Dobje) ter mu odnesel raznih stvari v skupni vrednosti 472 Din. Denarja je našel le tri kovače, ki jih je seveda tudi odnesel. Boljši plen je napravil dne 9. junija 1928, ko je vlomil v hišo Andreja Mraza v kalobški občini. Iz hiše je vzel razno obleko, poleg tega pa še britev, žensko srebrno uro, žepni nož, vžigalnik, usnjato denarnico, žepno ogledalo, 5 srebrnih kron in 4 kovače. Vse skupaj je bilo vredno 1443 Din. Naravnost obogatil se je pa Fluks pri vlovu v stanovanje Josipa in Frančiške Tovornik v Dobju. Poleg denarnice je tu odnesel še 6500 Din gotovine in 2 hranilni knjižici, eno z naložbo krog 12.600 Din, drugo z naložbo 3500 Din. Obdolženec je tatvine priznal in porota mu je prisodila zgorajno kazen.

glej ga Šefa, kakšen je bil prej, suh kakor komar, da bi ga lahko veter odnesel, če je šel iz Šent Lenarta po vrhu proti Radehovi, pogledaj ga sedaj, pital je kakor kakšen vol. Seve, če je pojedel vse, kar so mu nanosili lahkoverni neumneži od vseh strani, tako je že prijetno biti vodja kake družbe, ko ni treba nič delati, ampak imeti samo ljudi za norce.«

Taka ploha se je vsula naenkrat iz ust svete jeze polne Katarine, mož Caharija pa je mirno poslušal v postelji, kdaj bo konec.

Ko se je blaga zakonska polovica malo odahnila, je povzela zopet besedo:

»Da mi jutri takoj popišeš vse te norčije ter jih sporočiš admontskemu opatu Janezu, da ukrene vse potrebno pri škofu Martinu, da je teh neumnosti nekrat konec!«

Caharija Nürnberger je uvidel, da se dalje ne more protiviti svoji ženi in je dal popisati celi dogodek, katerega resničnost so potrdili možje, ki so bili iz Šent Lenarta navzoči iz same radovednosti, drugače se pa nikakor niso strinjali s početjem skakačev in tedaj tudi obsojali, da se družijo s temi zaslepljenci župnik Morenus.

Tako na dolgo in široko popisani in po pričah potrjeni dogodek je zanesel Caharija Nürn-

berger osebno v Jarenino ter listino izročil župniku Andreju Niger ter mu še vse enkrat ustmeno razložil. Tako mu je namreč naročila pred odhodom njegova žena: Le povej gospodu v Jarenini, kakšno garjevo ovco je umestil v naši župniji, ne bo trajalo dolgo, pa bo napravil naš župnik iz naše cerkve lutrovski tempelj in plesal v njem s svojimi skakači, le nič ne pozabi! pa tudi tega napihnjenega trškega sodnika pošteno okrači, saj veš zakaj!

Jareninski župnik se ni malo začudil, ko je vse to poslušal ter čital. Sestavil je takoj drugi dan obširno poročilo ter ga poslal patronu šentlenartske cerkve opatu Janezu v Admont s prošnjo, da predloži celi popis višjemu pastirju v Gradcu v presojevanje in odredbo potrebnih ukrepov.

Katarina Nürnberger pa je posebno slavila tisti dan, dekla Uršika je morala stopiti večkrat v klet po okrepčilno pijačo, ker gospodinja je mučila danes posebna žeja, dokler se ni sklonila pod težo zavžitih dobrot njena glava na mizo in sladko zaspala.

*

Sadje v gospodinjstvu!

Sadje najbolj zdrava hrana! Gospodinje in dekleta, kupite v Tiskarni sv. Cirila. Knjižica stane 24 — Din.

S tem slučajem je bilo za območje celjskega okrožnega sodišča zaključeno jesensko porotno zasedanje.

Prebivalstvo srezov: Gornji grad, Slovenj-gradec in Celje.

Zveza slovenskih vojakov Smartno ob Paki in prostovoljno gasilno društvo v Paški vasi priredita dne 30. septembra t. l. veliko ljudsko manifestacijo ob desetletnici končane grozne svetovne vojne in ob desetletnici obstoja naše države SHS, združeno z velikim zborovanjem in z veliko bojno žaloigro »Kalvarijo« na prostem, katera proslava se vrši v Smartnem ob Paki s sledečim sporedom:

V soboto, dne 29. septembra, zvečer ob 6. uri, se igra prva igra »Kalvarija« v Paški vasi tik postajališča. V nedeljo, dne 30. septembra, ob 9. uri sprevoz iz kolodvora k cerkvi v Smartno ob Paki, kjer je sv. maša

za vse padle in umrle vojake in gasilce iz svetovne vojne, nato pridiga zunaj cerkve; pridiguje bivši vojni kurat in tajnik ZSV č. g. Bonač iz Ljubljane. Po sv. maši »Libera« za vse padle vojake in gasilce iz svetovne vojne. Ob 13. uri slavnostni sprevoz iz Smartna v Paško vas, kjer bo veliko manifestacijsko zborovanje. Med raznimi govorniki govorijo vojni kurat č. g. Bonač, zastopnik ZSV g. Matičič, g. narodni poslanec Pušenjak, g. oblasni poslanec Štrucelj ter razni funkcionarji gasilnih društev. K proslavi je povabljen tudi ministrski predsednik g. dr. Anton Korošec ter minister za vojno in mornarico.

K tej proslavi se vabijo vsi bivši vojaki iz svetovne vojne in vsa gasilska društva, vse druge organizacije in korporacije ter celokupno občinstvo iz vseh treh gori imenovanih srezov. Pridite vsi, da ob priliki desetletnice naše nove države manifestirate, da se ta mir ohrani večno, da se grozote, ki so bile končane pred 10 leti, nikdar več ne ponovijo ter da ob tej priliki pošljete

glas na merodajna mesta. »Nobena vojna nikdar več, vlada naj ljubezen med narodi, ljubezen med ljudstvom s soseskami in sosedmi.«

Za polovično vožnjo je zaproseno. Ako bo dovoljena, se bodo dobila tukaj tozadevna potrdila. Udeleženci naj celi vojni listek shranijo, ki jim služi potem za brezplačni povratek.

Udeleženci, ki pridejo z vlakom, naj se peljejo do Smartna ob Paki, za vse druge je zbirališče na kolodvoru v Smartnem dne 30. septembra ob pol devetih dopoldne.

Novozgrajena hiša z več lepimi sobami, večjo mizarsko delavnico in mizarskim orodjem se vsled smrti lastnika po nizki ceni proda. Pri hiši se nahaja tudi sadni vrt. Hiša se nahaja v bližini Rimskih toplic ob okrajni cesti Rimske Toplice—Laško. Takoj plačati je samo polovično kupne svote, drugo lahko ostane vknjiženo. Več se izve pri Francu Gabršek, Sv. Marijeta pri Rimskih toplicah. 1080

Krekova posojilnica v Mariboru

482 reg. zadr. z neom. zav.
Meljska cesta št. 10

sprejema vloge po najugodnejših obrestih, vezane vloge obrestuje po dogovoru, posojila daje proti sigurnemu dvakratnemu osebnemu poroštvu in na vknjižbo. Somišljeniki, nalagajmo svoje prihranke le v svojih hranilnicah, ki nam nudijo najboljšo varnost.

Strojna stiskalnica

za sadje in grozdje s košom za 300 litrov se poceni proda. Maribor, Trubarjeva ulica 9. 1003

KMETIJSKA NABAVNA IN PRODAJNA ZADRUGA
V PTUJU naznanja, da se je s 1. septembrom 1928

preselila

iz Dav. Trstenjakove ulice 7 na Frankopansko cesto 10 v Ptuj, v poslopje šampanjskih kleti poprej Fr. Čuček, to je ob cesti na kolodvor. — Vsled primernejših prostorov bo zadruga v stanu, svoj obrat se povečati in prositi vse zadružnike in kmetovalce, da ji dosedanje zaganjanje ohranijo tudi v prihodnje. 1085

Pozor vinogradniki in vinski trgovci

Proda se večje število hrastovih sodov v velikosti od 100 do 2000 litrov, in velikih skladiščnih sodov od 2000 do 6000 litrov ter velike kadi za tropine. Sodi od 400 litrov naprej imajo vratica. Vsa ta posoda je še nova in malo časa v rabi, dobro zaokusena in za vsako vino takoj uporabna. Tozadevna pojasnila daje D. Modic, Celje, Mestna hranilnica. 1057

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Zadružna gospodarska banka d.d.

Podružnica Maribor

V lastni, novozgrajeni palači, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo. — Izvršuje vse bančne posle najkulantneje. — Najvišje obrestovanje vlog na vknjižbo in v tekočem računu. 12

Pooblaščen prodajalec srečk drž. razredne loterije.

VI.

HUDOBNI NAKLEPI.

Krivice, ki vam se godijo,
V nebo so vpijoče zares.

Aškerc.

V Gradu Hrastovec je postalo po odhodu mladega graščaka tiho, nekako naravnost žalostno. Graščakinja se je dala videti malokdaj in če že, je bila osorna in uslužbenci so se ji rajši umikali. V grad tudi nikdo ni prišel, da bi bilo kaj spremembe.

Od mladega graščaka ni bilo nobenega gotovega poročila. Iz Gradca je prinesel nekdo glas, da je padlo dosti vojakov v boju proti Turkom in so morali bežati, o Ivanu Frideriku Herbersteinu ni vedel ničesar povedati kakor le to, da ga ni bilo videti pri četah, ki so se vrnilo iz Ogrskega nazaj proti Dunaju. To je dalo snov za različne govorice. Eni so trdili, da je bil ranjen, drugi, da je bil ujet, tretji so vedeli celo za gotovo povedati, da je padel v boju, to tem bolj, ker so pravili vojaki, ki so se vrnilo, da je bil mladi Herberstein vedno v najhujšem boju.

Vse to je bilo grajskemu oskrbniku Trenaku prav všeč. Tem bolje, če se graščak ne vrne, bo

imel še bolj proste roke za izvršitev svojih naklepov.

Z graščakinjo se je oskrbnik le bolj malo ssel. Iz njenega obnašanja je mogel sklepati, da se nista ločila s sinom v sporazumu. Nikdar ni omenila kaj o mladem graščaku in tudi ni kazala zaradi njegove odsotnosti nobene vidne žalosti.

Trenak je iskal priložnosti, kako bi graščakinji vse razodel ter se maščeval nad župnikom in Agato.

Ta prilika se mu je kmalu ponudila. Da poznejše razumemo, posežimo nekoliko v zgodovino nazaj.

Leta 1532 je navalil sultan Soliman z 200.000 vojaki najprej proti Dunaju, a hrabri Nikolaj Jurišič je zadrževal Turke v slabo utrjeni trdnjavi Kisek tako dolgo, da je sultan Soliman opustil svoj prvotni namen ter se obrnil proti Štajerski, hoteč dobiti mesto Gradec v svojo pest. Toda ustrašil se je slovenskih vojskovodij Ivana Kacijanarja ter Jurija Herbersteina, ki sta prihitela takoj obleganemu mestu iz Dunaja na pomoč. Soliman se je obrnil proti Mariboru, kjer pa tudi ni imel sreče. Umaknil se je na Ptujsko

Dalje bo sledilo.

Socijalno vprašanje
spoznavaj in pomagaj rešiti! Zato si kupi dr. Je-
rajevo knjigo: „Socijalno vprašanje“ za Din 28-
v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru